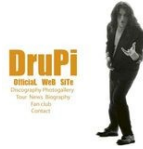

Středa i čtvrtek, ležím v posteli...

Je středa ráno, u pražské sekce probíhají plným proudem přípravy na netradiční noční Prahu a já se vyvaluju v pelechu a baštím bílé medikamenty, asi paralen, čajuju... Do telefonu mluvím chraplavým hlasem podobným nějakému zpěvákovi ze 70.tých let...

(DruPi, italský zpěvák s nakřáplým hlasem)

On na rozdíl ode mě umí i zpívat, já sice rád, ale falešně i když mluvím normálně. Ve čtvrtek dostávám mailíka z pandorky, budu mít víkendový azyl u Ivy, společně s Ha,Hy. Do Prahy odjízďím v pátek proti plánu Citronkem. Než odjedu ještě trošku sprchlo, ale rosničky hlásí na víkend jasno a 30°C. V Praze jsem na půl osmou večerní, Ha,Hy kolmo z Bolky o něco později. Iva už má připravenou moc dobrou večeři (*kuřecí játra s rýží*), ještě trošku proberem u vínka ranní vstávání, jde se spát...

Sobota nad ránem 3,15 hod. vstávám...

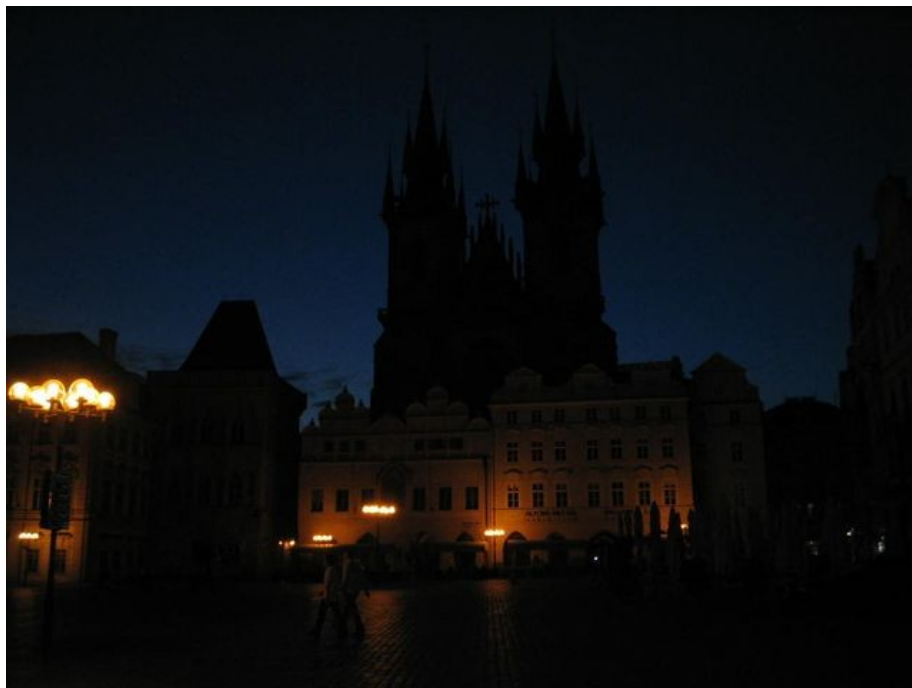
Musím si dát ranní sprchu, černou kávu, ještě že jsem si večer připravil vše potřebné. Když ve 4,10 hod. vyrážíme směr centrum Prahy, oči mám spleené ospalky. Tam se máme setkat s další částí výpravy ze Žižkova, kterou vede Lenka s Mimi... Jedeme nejkratší cestou, po čtyřproudé silnici, Hynek z toho 2x nadšený není, ale vedoucí je Iva a tak hurá za ní....

fotka trošku rozmazaná, jak fotím za jízdy. Nedá se nic dělat, máme to načas, východ slunce na nás nepočká, vychází v 5.08 hod. a cesta před námi je ještě dlouhá, někde na Petřín.

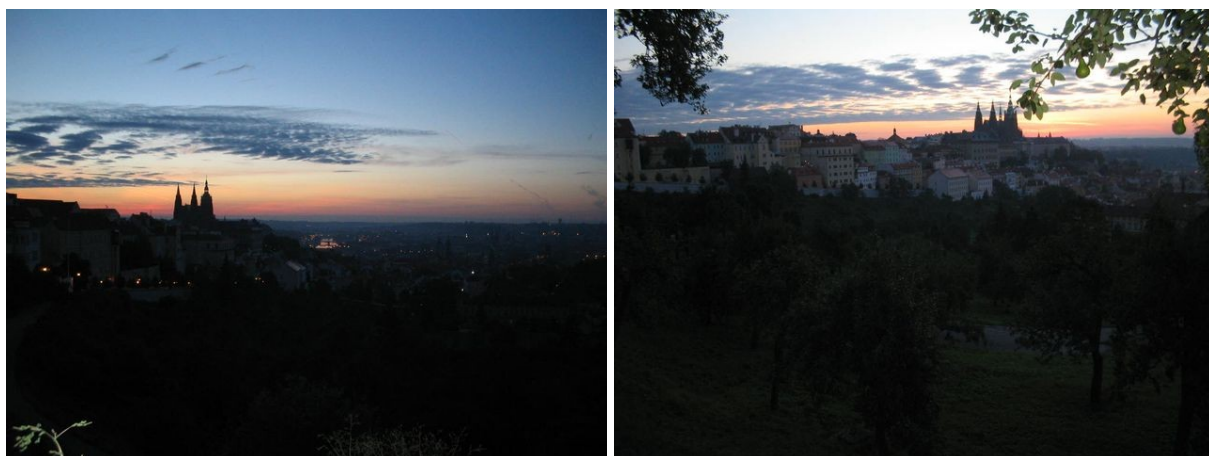
Na smluvené místo dojíždím s Ivou o 2 minuty později, to když jsem se málem zapomněl někde na Staromáku při focení (*keré musím přiznat za moc nestojí*), naštěstí se pro mě Iva vrátila...

Alibi, že to tak skutečně bylo a nebyl jsem třeba v Perlovce na exkurzi...

Setkáváme se s Lenkou, Mimi, Janou a Zdeňkem ani jsem nedostal vynadáno za zdržení. Posilnění lokem bílého vínka jedeme na vyhlídku pod Petřín. Tam už nás očekávají naši další kamarádi Honza Š. s manželkou Jarkou...

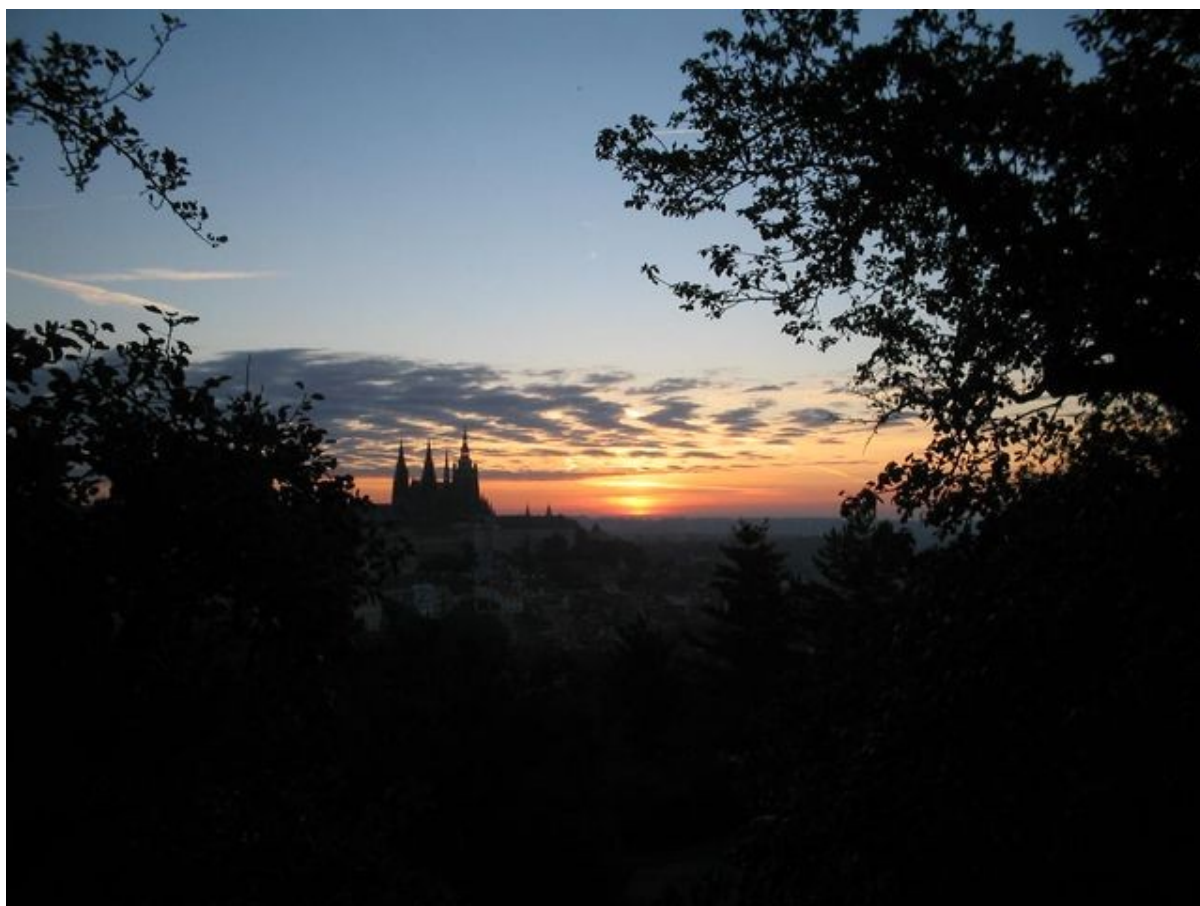
Na vyhlídce začínají ty pravé foto snímkové žně, aparáty cvakají a čekáme odkud se asi slunko vyhoupne nad obzor...

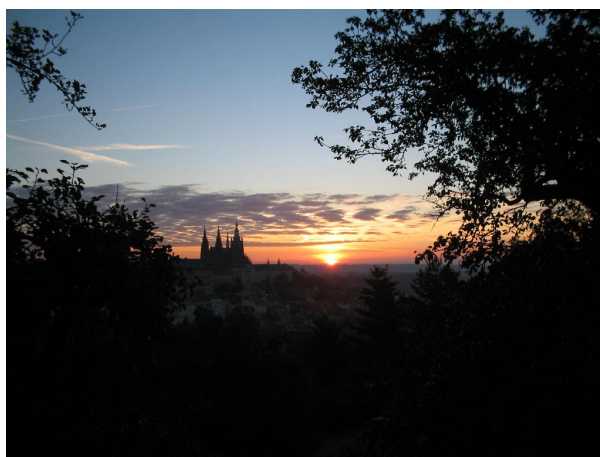
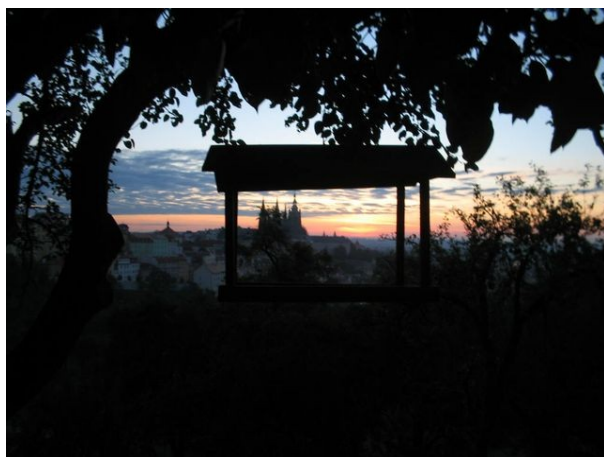
Jak je patrné, zvolili jsme i tu správnou stranu kopce a nebyla to náhoda. Bylo to důkladně připraveno pražskou sekci HaHy (*Mimi, Lenka, Iva jména nejsou podle přičinění, ale podle abecedy odzadu*) už ve čtvrtek. To se ale ještě slunka nedočkaly, bylo ten den zataženo,

možná i trochu zmokly. V průběhu dne jsem musel promyšlenost detailů ocenit aspoň pochvalou ještě několikrát....

Tak ještě vybrat to správné místo na focení, možná toto...

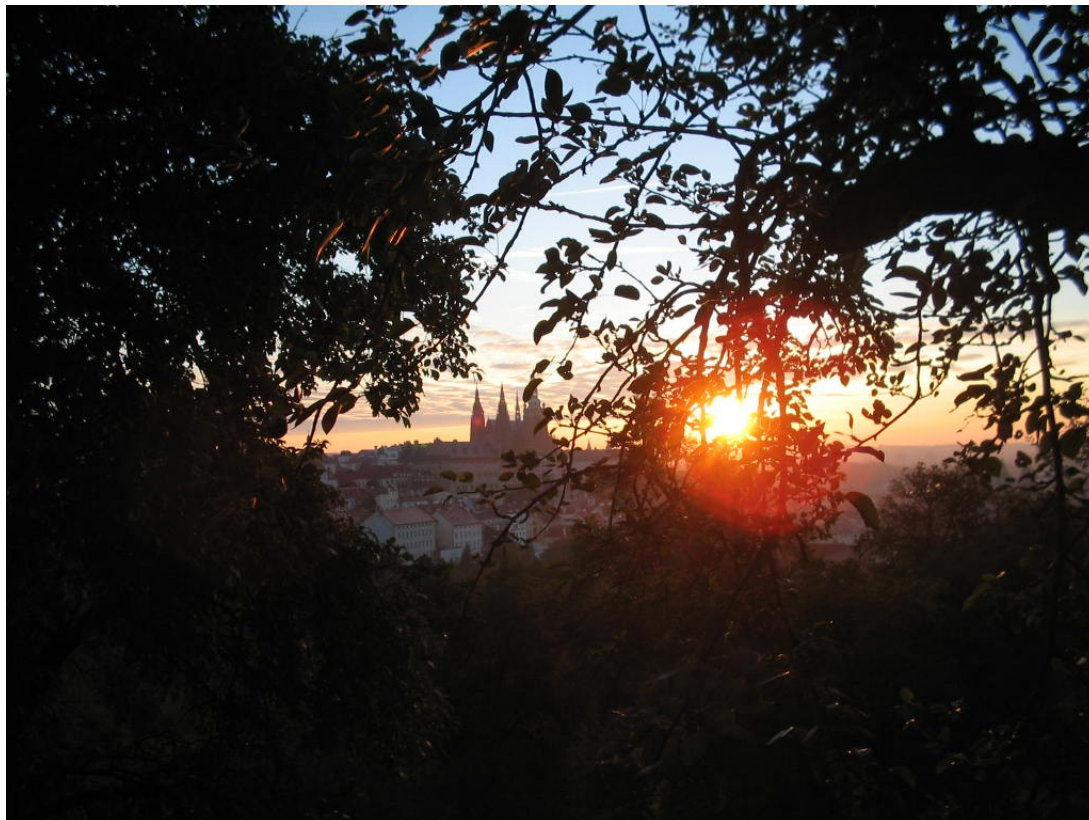

A tak cvakám a fázuji jak hřejivé kolečko leze nad obzor...

Ještě chvílku a už do něj nelze ani pohlédnout, začíná den.

Je sobota 14. července 2007, 5hod.27 min. přesně.....

Že jsem nefotil sám, tady je malý důkaz, jak to i chvílemi vypadalo

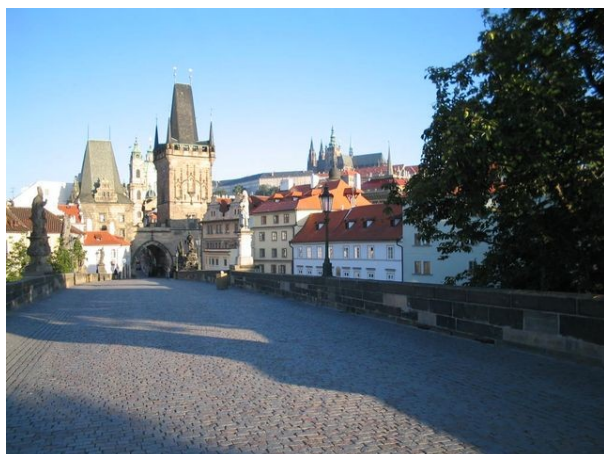
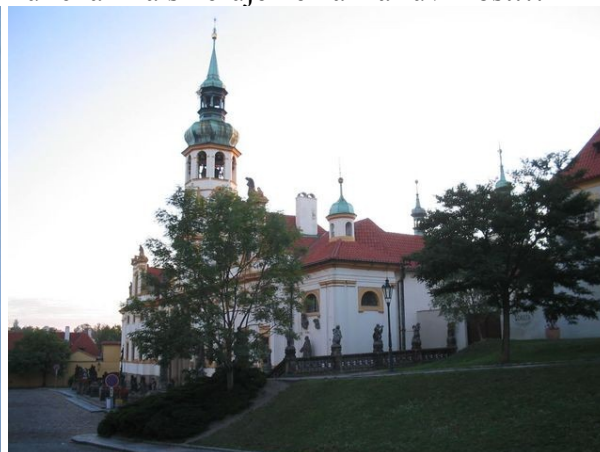
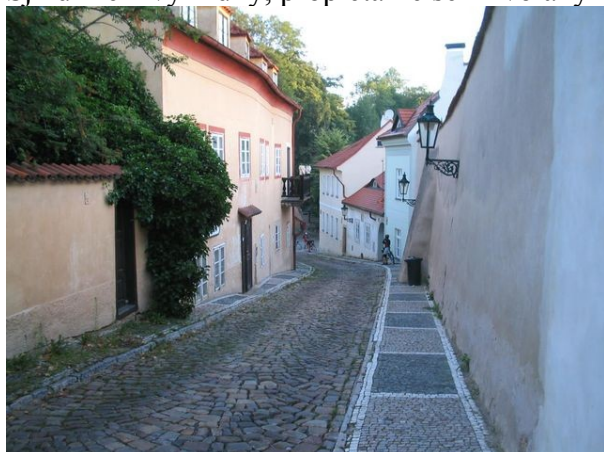
Slavíme východ slunce medovinou, co přivezl Honza a jak vidno chutnala znamenitě (většině)

To už doráží na kolech za námi další kamarád Mimi, Honza S. (nezapomněl jsem udělat ~ nad S ani jsem to nepoplet, je to prostě Honza č.2) s kamarádkou. Bude nám později dělat průvodce s odborným výkladem po Praze, ale hlavně pak mimo Prahu.

Vydáváme se na Hrad za panem prezidentem...

Sjíždíme z vyhlídky, proplétáme se křivolakými uličkami a směřujeme na Karlův most...

Musím podotknout, že fotky neretušuji a ani nijak neupravuju, o tom se zmiňuju proto, že se může zdát někomu divné, kde jsou nějací lidé. Odpovědně prohlašuju, že krom nás a jednoho hlídače co byl na mostě a pak na Hradě, jsme skoro nikoho nepotkali.

A tak máme Karlův most jen pro sebe i s hlídačem rukama založenýma hluboko v kapsách ...

V uších mi zněla hudba, asi nějaký úryvek snad od Bedřicha Smetany, něco jako Má vlast...
(*Symfonická báseň Má vlast složená ze symfonických básní: Vyšehrad, Vltava, ... 1874*)

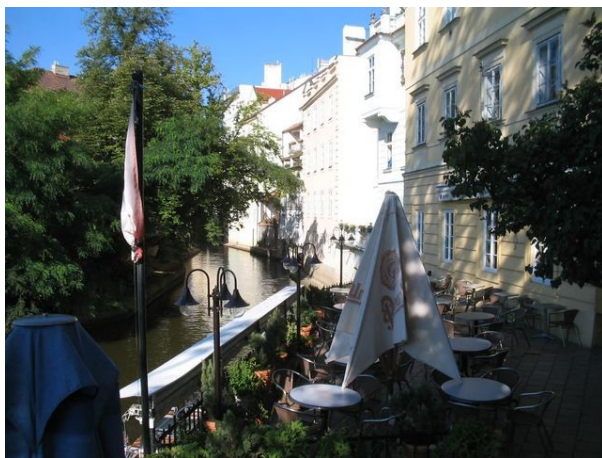
Na Hradě jsme se jali zastoupit strážní službu, nejprve Mimi s Janou odpovědně jako motorizovaná jednotka, teď už jen zbývalo předat strážní post hradní stráží...

(foto Mimi)

Hanka se pak snažila nás přesvědčit, že může kolovat i po nádvoří...nemohla, a tak jsme se vydali na okružní jízdu pražskými uličkami

Malostranskou dolů i dalšími to jelo skvěle

na Čertovce ještě zkontrolovat jestli neuplavaly chobotničky z druhého patra (*Chobotnice z druhého patra film pro děti Československo, 1986*)

Cestou jsme popíjeli vínko bílé, červené, podle toho co kdo měl, (*já neměl žádné a taky jsem přišel i o svou picí láhev, když mi při sjezdu vypadla z kola a praskla*). Pak ale nastával problém, kde si v centru Prahy i odlehčit. Naštěstí jsme objevili veřejné záchody, ale jen pánské a tak o kousek dál i dámské. Jak vidno všude jsme mohli i na kole...

Ještě nezbytná porada vedoucích kudy k ministerstvu

a doufat, že nás nepotká podobný osud jako v té písničce co zpíval Tučný Michal s Aničkou Chřestýšem (*Anka Chřestýš a poslední kovboj 1983*)

Velké překvapení, snídaně v trávě....

Odjíždíme z jedné odlehčovacích zastávek, dělám letmou kontrolu 1,2,3...10,11..., někdo chybí. Rozhlížím se po známých tvářích „Lenka“, že bychom jí ujeli? Doháním Honzu S. jedoucího někde v předu s Mimi. Hlásím že se nám ztratila Lenka (bylo mi to divné, protože většinou se ztrácím já)... Mimi se jen usmívá, „musela odjet“ dostávám odpověď.

V přilehlém parku toho nejlepšího ministerstva je pak snídaně, posuďte sami „je to nádhera“ a jak chutná (*uvařila Lenka s dcerou Aničkou a Mimi něco upekla*)

Po vydatné snídani a vynikající kávičce od Aničky, s balíčky svačin na cestu odjíždíme na Kampu, kde je domluvena prohlídka Michnova paláce, slunečních lázní...

Cestou potkáváme vzdělávající se spoluobčany a také spravujeme první bicykl, druhý byl pak můj, když jsem píchnul zadní kolo..

Jak příhodné místo pro poezii (*Julius Zeyer* (26. duben 1841 Praha – 29. ledna 1901 Praha) byl český prozaik, dramatik a epický básník.)

Tyršův dům, česká obec sokolská.....

(Ještě před otevřením areálu navštívil Tyršův dům prezident T. G. Masaryk, aby si jej v klidu prohlédl. Vlastní slavnost se konala 24. května 1925 za velké účasti sokolů a významných osobností.)

Vystoupali jsme několik pater až jsme se dostali na střechu (*sluneční lázně*) finální výstup byl po historickém schodišti, po kterém krácel i *T. G. Masaryk*.

Cyklování mimo Prahu popisovat nebudu, ta bude určitě precizně popsána a zdokumentována na webových stránkách HaHy včetně map. Závěr sobotního výletu patřil Ivě, respektive výbornému guláši, který pro všechny připravila (*já byl pro přídavek*). Na případné nesrovnalosti v údajích, či popisované trase je reklama nepřípustná!!!

(přeci si nemůžu vše pamatovat, že...) Foto a písmenka poskládal

Milan